

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 18 Martie st. v.

Are, am și sunt acum câteva zile, monarhia habsburgică o misiune culturală, dar' decând statul ungar a primit această misiune, nu se mai lucrează pentru împlinirea ei.

Ne vom mărgini de astă-dată a lăsa prima parte din această țesă: că im-habsburgic are menire culturală.

Popoarele din țările coroanei, toate fără deosebire, au o cultură germană-austriacă, adaptată mai mult ori mai puțin cu firea lor. Prințul Eugen de Savoia e și pentru noi, și pentru Sârbi și pentru Maghiari, da! și pentru Maghiari, ca pentru Germanii din țările coroanei ungare, un erou național, întemeietorul unui veac nou și mai binecuvântat; tractatul dela Carloviț e punctul de plecare al vieții noastre moderne. Și înzadar s'a sbuciumat Rákoczy, înzadar s'a sbuciumat Tököli, căci ceea-ce a făcut Împăratul Leopold I nu se uită, rămâne în inimile popoarelor ceea-ce a făcut Carol VI și fiica lui, Maria Teresia, Regina și fiii ei Iosif II și Leopold II, rămâne ceea-ce a făcut Francisc Împăratul și viu încă, de tot viu, ne este întipărit ceea-ce a făcut Împăratul Francisc Iosif I. Au fost capete luminate acele, care judecau în Burg-ul din Viena, și inimi întregi acele, din care porniau impulsurile, și voințe nestrămutate acele, care au dus lucrarea timp de aproape două sute de ani. Ceea-ce a voit Leopold I, au voit toți urmașii lui timp de șapte generațiuni, și în ciuda tuturor sguduirilor sociale, prin care am trecut în acest timp, fie-sce-care a urmat mai departe lucrarea înaintașului seu. Astfel din generațiune în generațiune ne-am sporit cu toții, ne-am luminat, am adunat bogății, ne-am apropiat de dascălii nostri, care cu „Muss sein!“ — cu „Befehl!“ și cu „Verordnung!“ — urile lor ne-au adus acolo, unde sîntem astăzi. Asta n'o pot tăgădui nici Maghiarii, și dacă o tăgăduiesc, nu numai sînt nisece ingrați, ci se fac totodată de rîsul lumii, care a asistat la mărețul proces al cultivării noastre. Ne-am fi mâncat unii pe alții, dacă nu era „Neamțul“, ca să mențină ordinea între noi, ne-am fi

risipit ca o turmă învrajbită, dacă nu erau Împărații, ca să ne țină adunați în virtutea unei comune iubiri și comune încredere împregiurul lor!

Și aceeași Austriă, care ne-a scos din miseria, la care ne aduseseră plăgile semilunei și împărechările dintre noi, aceeași Austriă a sciut totodată să facă din noi toți atâți agenți civilisatori față cu țările dela hotarele orientale ale împărăției.

De unde s'au pus temelile culturii moderne a României? Din Austriă! De unde s'a pornit civilizarea Sârbiei? Din Austriă! Și Bulgarii au rămas înapoi tocmai fiindcă erau prea feriți de înfrurirea austriacă.

Oameni prevădători, bărbații de stat ai împărăției 'și-au dat totdeauna silința de a câștiga simpatiile și încrederea popoarelor din Orient, au pus toată puterea împărăției în cumpănă, ca să le scutească atât de Turci, cât și de Ruși, dar' în același timp ne-au asigurat nouă, celor de aici, cel mai larg cerc de înfrurire economică și culturală în țările din Orient și n'au cruțat nici o jertfă, pentru-ca totdeauna noi să fim fruntea popoarelor, noi povățuitorii, noi mai bine situați.

Și am și fost câtă vreme din „Burg“ s'a hotărît soarta noastră.

Nu vorbim nici acum despre alții, ci în prima linie despre noi înșine.

Ce erau frații nostri de preste Carpați acum douăzeci de ani și ce eram noi? Ce sînt ei astăzi și ce sîntem noi?

Preste câteva săptămâni se va sîrba la București desvîlirea statuei diaconului George Lazar. Sînt abia șesezeci de ani decând el s'a dus de aici, ca să le dovedească Românilor uimiți de cultura bisantină mohamedanizată, că mai strălucitor încă e soarele Apusului ca cel ce răsare la Bisanț și că și în limba noastră românească se poate spune adevărul, și în ea se pot întrupa formele frumoase.

Și, plecând pe urmele lui, timp de patruzeci de ani noi Ardelenii eram purtători de lumină preste Carpați, eram dascăli, eram povățuitorii lor, eram întemeetorii de așezăminte bune, eram fruntea și fala neamului nostru, — eram, am fost, — am fost.

Astăzi ne ducem, ca să ne câștigăm pâinea de toate zilele, astăzi cerșim luminile dela dînșii.

De ce?!

Pentru-că ei au mers înainte pe calea ce s'a croit prin noi din Viena, ear' noi am fost ținuți în loc.

Nu mai sîntem astăzi fruntea, sîntem coada neamului nostru, partea compătimită a lui, și dl Mihail Cogălniceanu scie ce ține și este înțeles de întreaga lume civilizată, când îi fericesce pe frații nostri din Bucovina, care „gem sub jugul nemțesc“.

Statul ungar a făcut tabula rasa din tot trecutul nisuițelor culturale ale „împărăției“, și-a început o lucrare cu totul nouă, care pornesc din dorința absurdă de a desface într'un deceniu ceea-ce s'a făcut în timp de două veacuri.

Deșearță opintire!

Nu este poporul maghiar lăsat de Dumnezeu, ca să poată face și el ceea-ce au făcut „Nemții“, și cu atât mai puțin ca să poată desface. Se sbuciumă numai, se mistuie el pe el însuși în opintiri zadarnice, se arde pe sine numai în căldura febrilă, cu care urmăresce un scop nefiresc, — și asta ne doare pe noi, mai ales asta, — nu o cred Maghiarii, dar' pe noi ne doare, căci mult sîntem așezați la dînșii și chiar interese viitoare avem, ca și ei să fie tari, dar' totodată și înțelepți. —

Revistă politică.

Sibiu, 18 Martie st. v.

Greva muncitorilor din Belgia a primit acum caracterul unei resoale formale. Înainte de asta cu puține zile provincia Lüttich era singură teatrul tulburărilor; aici a intrat acum oarecare liniște și mișcarea s'a plantat în Hennegau. Cete de muncitori cutrieră ținutul dela Charleroi și comit fapte îngrozitoare, care îți aduc în minte timpurile răsboaielor de țărani. Nu numai fabricile, dar' și castelele domnesci cad jertfă mâniei muncitorilor. Mișcarea nu se îndreaptă deci numai în contra marelui capital industrial, ci și în contra moșilor celor mari. În fața acestei situații guvernul belgian s'a hotărît a lua cele mai energice măsuri. În multe locuri, precum în Roux și Chatelineau s'a vîrsat deja și

sânge și e de temut, că trupele, care sînt concentrate împregiurul Charleroi-lui, vor trebui din nou să facă întrebuiinare de arme, spre a pute restabili ordinea legală.

Cestiunea orientală se învîrte încă tot numai prelungă convenția turco-bulgară. Se ține, că Poarta ar fi inclinată să se învoiască la ori-ce convenție acceptată de toate puterile europene, și sancționarea aceleia ar pute să urmeze numai decând, dacă Rusia nu ar persista prelungă pretensiunile sale. Ambasadorii puterilor din Constantinopol s'au dat Porței sfatul, ca să octroieze prin un ferman imperial principelui Alexandru convenția în forma ei de acum. Diplomații turcesci însă n'au acceptat acest sfat. Mult discutatul proiect italian, pe care afară de Rusia l'au acceptat toate puterile, are precum se afirmă următorul text: „Postul de guvernor al Rumeliei-Orientale se concedre principelui, ce domnește în Bulgaria“ (*Le gouvernement de la Romélie sera confié au prince gouvernant la Bulgarie.*) Aceea încă nu se scie, dacă principele Alexandru primesce ori nu acest concept.

Cestiunea principilor din Franca nu se mai isprăvesc. Dilele aceste, în consiliul municipal al Parisului, doi consilieri au depus o moțiune, în care își exprimă dorința, ca principii să fie dați în judecată, ear' averea lor confiscată în folosul statului. Această nouă agitațiune a fost provocată de scirea ce se răspândise prin Paris, că ambasadorii au de gînd să meargă în corpore la contele de Paris și să-l felicite pentru căsătoria ficei sale cu moștenitorul tronului Portugaliei. Scirea a fost neexactă, ce e drept, dar' numai întrucât ambasadorii nu s'au dus în corp, ci individual; exemplul a fost dat de ambasadorul Spaniei. Acest act neînțeles a produs mare emoțiune în rîndurile republicanilor; dar' vina nu e decît a ambasadorilor, cari au dat dovadă de lipsă de tact.

Deodată cu aceste s'a petrecut la Paris o altă manifestațiune, ce stă în legături cu cestiunea principilor, dar' e cu mult mai serioasă. Publicistul Henri des Hous — cunoscut deja prin destăinuirile neplăcute asupra contelui de Paris, publicate în „Matin“ — tipărește în același diar o comunicațiune, care nu poate fi îndestul aprețiată. Legitimistii, partisanii contelui de Chambord — ține dl des Hous — dela moartea acestui pretendent consideră și principiul monarhic ca mort. Nu mai e cine să domnească legitim asupra Franciei, prin

Foiața „Tribunei“.

Scăpăratoarea.

Din povestile lui Andersen.
 (Urmare și fine.)

„Este în adevăr un lucru prost acela de a nu pute vedea pe princesa“ își dîse el odată. „Trebuie să fie peste măsură de frumoasă, toți o laudă, dar' cine te poate ajuta, dacă ea trebuie să stee închisă în acel mare castel de aramă, cu atâtea turnuri. Adecă n'am să ajung eu nici odată să o ved! — Unde e scăpăratoarea mea?“ Scăpără odată foc, și haide! — veni cănele cu ochii mari cât tipsiile.

„Este tocmai miezul nopții“, își dîse soldatul, „dar' doresc din tot sufletul să ved pe princesa, cel puțin numai pe o clipă“.

Cănele era deja la ușă, și precând soldatul se gîndia, îl vădă întorcându-se cu princesa. Ea ședea dormind pe spinarea cănelui, și era așa frumoasă, că ori-cine ar fi putut dori să o vadă, căci era o adevărată princesă. Soldatul nu se pută stăpîni de a nu o săruta, căci era un brav soldat.

Cănele se întoarse cu princesa ear' îndărăt; și dimineața, când regele și regina se aședară la dejun, princesa spuse, că a avut noaptea un vis minunat, cu un căne și cu un soldat. Ea călătorise pe căne și soldatul o sărutase.

„Asta a fost o istorie în adevăr frumoasă!“ dîse regina.

Noaptea viitoare trebui ca una dintre doamnele dela curte să vegheze la patul princesei, și să vadă, dacă este numai un simplu vis, sau — ce poate să mai fie și asta.

Soldatul doria acum și mai strașnic să mai revadă pe frumoasa princesă, și veni earăși cănele noaptea, o luă și alergă cât putu; numai decît doamna dela curte își luă picioarele în spinare și alergă și ea cât putu după el.

Vădend, că dispără într'o casă mare, ea își dîse: „Acum sciu eu, unde este!“ și făcu pe ușă cu cretă o cruce mare. După aceea se întoarse liniștită, și cănele se întoarse și el cu princesa. Dar' când vădă crucea deasupra ușei, unde locuia soldatul, luă și el o bucată de cretă și făcu cruce pe toate ușile din întregul oraș. Și aceasta a fost o bună idee, căci acum doamna dela curte nu mai putea să găsească adevărata ușă, de-oare-ce toate erau însemnate cu cruce.

Dimineața regele și regina, doamna de curte și toți ofiterii se duseră să vadă, unde fusese princesa.

„Aici e!“ dîse regele, când zări cea din-tăiu poartă însemnată cu o cruce.

„Nu, dincolo e, iubite bărbate!“ dîse regina, când observă a doua poartă cu semnul crucii.

„Dar', aici este una și dincolo alta!“ strigară cu toții; pe unde se uitau, vedeau tot cruci pe porți. Înțeleseră dar' și ei, că toată căutarea e zadarnică.

Dar' regina era o femeie strașnic de cuminte, care se pricepea la mai mult decît de a se preumbla în călească.

Luă foarfecile cele de aur, tăia o bucată de mătășă și formă o pungă mică, pe care o umplu cu țîrțe, după aceea o legă princesei de spate și tăia în fundul pungei o găurice, ca țîrțele să se presare pe tot drumul, pe unde trecea princesa.

Noaptea veni ear' cănele, luă pe princesa în spinare și alergă cu ea la soldat, care o iubia acum din toată inima și ar fi dorit bucuros să fie un prinț, ca să o poată lua de soție.

Cănele nu observă țîrțele presărate pe tot drumul dela castel până la fereastra, pe unde intrase el cu princesa. Dimineața regele și regina vădă sigur, unde fusese fiica lor, îl luă pe soldat și îl aruncă în temniță.

Acum trebui să stee bietul în închisoare... Vai! ce întunec! — și ce lung îi era timpul acolo! „Măne vei fi spânzurat!“ își dîcea el în sine. Acesta nu era un lucru plăcut, și prelungă acestea își lăsase și scăpăratoarea în hotel.

Dimineața el putea să vadă printre zăbrelele ferestrii, cum venia poporul dinspre oraș,

pentru-ca să-l vadă spânzurat. Auăia doba și vedea soldații în marș. Toți oamenii erau în picioare. Printre mulțime era și un ucenic de cismar cu șorț și pantofi, care alerga așa de tare, încât un pantof îi sbură drept în păretele, în dosul căruia se afla soldatul privind printre zăbrele afară.

„Ascultă, băiete! N'ai nevoie să te grăbesci așa de tare“, — dîse soldatul cătră el, — „nu se întâmplă nimic afară, până-ce nu vin eu. Vrei tu dar' să alergi până la locuința mea de mai nainte și să-mi aduci scăpăratoarea; vei căpăta pentru aceasta patru gologani. Dar' aleargă și ia-ți picioarele în spinare!“

Băiatul voia bucuros să capete cei patru gologani, de aceea alergă din repateri, ca să aducă scăpăratoarea, o și aduse într'o clipă și — acum se ne ascuțim urechile la cele ce vom auzi.

La marginea orașului erau ridicate nisece furci mari, împregiurul lor steteau soldații și multe sute și mii de oameni. Regele și regina ședeau pe un tron mareț încungiurați de sfetnicii lor. Soldatul se și afla sus pe scară, dar' când voia să-și pună ștreangul de gît, el dîse, că unui osândit totdeauna 'i-se dă voie de a-și împlini o dorință nevinovată mai nainte de a suferi pedeapsa. Ar dori atât de mult să tragă o pipă de tutun, ultima, pe care o va fuma în această lume.

urmarea puterea revine la popor. Mișcați de această considerațiune, legitimistii întind franc mâna republicei și sunt hotărâți să alcătuiască o partidă republicană-clericală. Această scire atât de simplă și de liniștită, e menită să dea cea mai teribilă lovitură pretendenților de astăzi. Realizarea acestei idei dă republicei cel mai puternic ajutor și spulberă ultimele speranțe ale Orleanistilor. Ear' în viața politică a Franciei, noua partidă e chemată la un rol important de a atrage adecă toate elementele, care s'au retras în cortul monarhist pentru credințele lor religioase.

Scirile în privința cestiunii irlan-deze se contradic mereu. După scirile cele mai nouă, dl Bright nu respinge proiectele d-lui Gladstone, ci mijloacesc între aceasta și Chamberlain. Cât despre amânarea aducerii proiectelor în parlament, nici nu poate fi vorba, Sir Harcourt a declarat oficial în numele lui Gladstone, că proiectele vor fi depuse în camera comunelor la 8 Aprilie. Preste de ce ăle deci se vor cunoaște deplin proiectele și atitudinea camerei. Din apropierea terminului ar trebui să se concludă, că situațiunea pentru dl Gladstone nu e așa de rea cum s'a ăis.

Din Bucovina.

Unele observări asupra reformei Instrucțiunii publice în România.

Suceava, Martie 1886.

(Continuare din n-rul 56 al „Tribunei“.)

În articolul precedent vorbind despre „instrucțiunea publică în România“, între altele am ăis și aceasta, că mari ar fi meritele Ministrului present de instrucțiune și de culte și că tot atât de memorabil în istoria patriei și în țerile civilisate va rămâne numele întregului cabinet ministerial, dacă reformarea totală a învățământului întreg precum și reorganizarea corpului didactic ar fi sancționat și pus în aplicare ca toată serioșitatea și rigorositatea. Și aceasta o susținem cu tot dreptul și o vom susține totdeauna și cu atât mai mult, cu cât pe ăi ce merge ne convingem, cum-că scoalele și institutele de creștere, de învățatură și de cultură, în fiecare țeară, sunt mijlocul cel mai efice, spre a pute progresa pe ori-ce câmp, fie el intelectual, național, ecle-siastic, economic sau politic.

Proiectul de față al d-lui D. Sturdza n'are altă intențiune, decât progresul în numitele ramuri, prosperarea și înflorirea întregii instrucțiuni. Prin acest proiect Ministrul supune controlului statului toată instrucțiunea, fie ea publică sau privată, și aceasta cu tot dreptul, pentru-că statul este înaintea întregii națiuni responsabil pentru succesul învățământului întreg. Pentru cristalisarea și întărirea elementului românesc, proiectul declară limba românească de limba învățământului în toate scoalele din țeară, publice sau private, eară limbele celelalte au să se trateze ca obiecte de studiu. După proiectul acesta obiectele de studiu în toate scoalele sunt atât de bine alese, atât de potrivit înșirate, mijloacele pentru formarea corpului didactic și pentru denumirea lui la locurile vacante atât de bine chibzuite, pozițiunea materială, politică și socială a profesorilor atât de garantate, scoalele și in-

Regele nu voia să 'i-o refuze aceasta; soldatul luă dar' scăpăratoarea și scăpără foc, odată, de două-ori, de trei-ori. Ce să veđi?! În fața lui stau cei trei căni, cel cu ochii cât tipsiile, cel cu ochii cât roțile dela moară, și în fine, cel cu ochii mari cât un turn rotund.

„Scăpați-mă, ca să nu fiu spânzurat!“ — grăi soldatul, și — unde 'mi-se repeđiră căni! asupra judecătorilor și asupra sfetnicilor și îi mușcară pe unii de picioare, pe alții de nas și îi asvêrliră așa de departe în aer, încât, când ajungeau la pământ, erau făcuți miș-fărmiș.

„Eu nu vreau!“ — grăi regele, dar' cel mai mare dintre căni îl luă și pe el și pe regina și îi asvêrlî unul preste altul.

Se spăriară strașnic soldații, și tot poporul strigă: „Iubite soldate, tu trebuie să fii regele nostru și să iai de soție pe princessa!“

După aceea îl aședără în căleasca regală, și câte trei căni jucau și strigau: „Ura!“... băieții fluierau printre degte, ear' soldații defilau în fața lui.

Princessa fu scoasă din castelul cel de aramă și deveni regină, ear' aceasta trebuie să-i fi plăcut ei mult.

Nunta ținû opt ăile, și căni! ședeau cu nuntași la measă, înholbându-și ochii.

stitutele de creștere și de învățământ sistemate după proiectul acesta atât de corespunđătoare și potrivite cu împrejurările și trebuințele timpului present, — pe de altă parte datoritiile impuse profesorilor sunt atât de juste, logice și consecvente față cu sacrificiile imense ale statului, încât trebuie să ne mirăm, dacă corpul didactic, care în linia primă este chemat, de a saluta cu bucurie proiectul amintit și de a face posibilă aplicarea lui cât mai curând, chiar el are în sinul lui mulți, cari îl combat cu toate mijloacele, 'i-se opun și se încumêtă a-l zădărnici din capul locului.

Noi însă sântem deplin convinși, că scoalele și toate institutele în România trebuie să se reformeze, și cum-că proiectul present al domnului Sturdza satisfăce tuturor trebuințelor țerii și pozițiunii politice presente și viitoare a regatului România; cum-că timpul și împrejurările de față nu îngăduiesc amânarea pe mai târziu a reformei menționate; cum-că prin aplicarea lui, România nu numai va ajunge, dar' va întrece multe state europene, cari, prelungă luptele culturale, au încă și lupte înverșunate naționale, socialiste și confesionale, precând România ca stat curat național, spriginit de o biserică tot atât de națională în mersul progresului seu intern și pe ori-ce câmp de cultură nu numai că n'are piedeci, ci din contră, un avantajiu demn de invidiat.

Prin urmare sântem tot atât de convinși, pentru efectuarea reformei scoposite, precum și a rezultatelor strălucite, ce vor răsări cu bună seamă din reforma aceasta, se vor uni toți oamenii serioși și iubitori de progres, și vor sprigini ministerul present, care cu multă conștiință, loialitate, răbdare și cunoscință de cauză au intrupat în acest proiect tot ce este mai bun și mai folositor pentru progresul națiunii pe câmpul instrucțiiei generale.

Este timpul suprem, ca toți bărbații serioși din România să se încredințeze despre defectele învățământului present în țeară, să rumpă cu trecutul și să ridice vocea lor pentru susținerea și realizarea proiectului, ce 'l-a prezentat dl Sturdza camerei actuale.

Nu înțelegem deci opoziția, ce o fac frații nostri de dincolo acestui proiect și credem, că această opoziție purcede ori dela nise oameni fără cunoscințe temeinice privitoare la instrucțiie, ori dela nise bărbați pe jumătate profesori pe jumătate advocați sau altceva, cari caută a trage folos și din scoală și din popor și se tem acuma, că primindu-se proiectul, nu se vor mai pute mișca așa de liber, ca până acuma și nu vor mai pute negliția scoala în detrimentul elevilor și al statului.

Astfel de caractere problematice, care calcă totul în picioare numai ca să-și ajungă scopurile lor egoiste, care ignorează tot ce este just și bun, care s'ar lupta chiar cu Dđeu, dacă ar crede, că ajung la ceva, care lovesc fără nici o cruțare în religie, în moralitate, în temeliiile statului, astfel de bărbați, sântem siguri, că vor fi desaprobați de toți oamenii serioși și iubitori de progres, și nu vor pute reuși cu uneltirile lor în contra amintitului proiect.

La noi în Austria, avocatul este avocat, preotul preot, și profesorul numai profesor și nu și altceva, și de aceea instrucțiua merge tot progresând. Aceasta am dorî din toată inima ca să se întemple și în România spre binele cetățenilor și înflorirea statului. X.

Cernăuți, 24 Martie n. 1886.

Sărmană țeară! Cerul tău e acoperit cu neguri dese, fața ta națională-românească e palidă, tristă; urmele durerilor se vêd marcate pe ăinsa ca nici odată.

Adevărat este, și aceasta istoria va constata-o, că dela alipirea Bucovinei la monarhia austriacă, Tronul și guvernul actual al țerii cu îngrijire părintească s'au interesat și au lucrat pentru prosperarea națiunii autochtone, așa că dacă încă astăzi noi Români mai vegetăm pe acest pământ, n'avem să mulțumim aceasta decât Tronului și guvernului de acum al țerii. Nenorocirea Bucovinei însă a fost, că ea fu alipită în două rînduri de Galiția. Ca dovadă despre aceea nenorocire, servească șirurile următoare, istorisite de un venerabil bărbat român bucovinean:

„Era cam pe la anul 1844 sau 1845, când m'am întâlnit cu un funcționar polon din Galiția în Suceava la vin. Funcționarul își avea acolo postul seu. Și deoarece la vin se deschide inima omului și 'i-se desleagă limba, o păți tot așa și funcționarul și atunci, fiind noi mai mulți adunați acolo, ne istorisi el cam următoarele: Sărman eram în Galiția, de-abia puteam trăi de pe o ăi pe alta, când într-o ăi vêd că vine la mine șeful meu și mă întreabă: poți d-ta bē? — Nu, nici n'am pe ce și nu m'am deprins la aceasta! — Ei, pune-te la probă, căci astfel de funcționari ne trebuiesc nouă pentru Bucovina, deoarece Moldovenilor de acolo tare le place beutura și noi

avem interes, ca ei să nu-și peardă obiceiul. — Promițându-și ascultare, după câteva ăile am primit decretul de funcționar pentru Suceava și bani de drum. Ajungând în călătoria mea până la Cernăuți, m'am pus să beau vin, dar' 'mi-a părut tare acru. În Tărășeni 'mi-a părut mai bun, în Sirețiu, Rădăuți și mai bun, ear' când am ajuns în Suceava, Moldovenii sciind că am să sosesc, m'au întâmpinat cu musică și cu pocalele pline și apoi atăta am beut cu ăinși, până-ce am cădut sub măsură. Astfel se tractează în capul acestor oameni despre țeara noastră.

Polonii bucovineni încă nici astăzi n'au renunțat la idea de a-și întâri elementul lor național cu fii de ai nostri, precum on. cetitori ai „Tribunei“ au avut ocasiunea de a se încredința din corespondența „din Bucovina“ publicată în Nr. 54. Dar' ei nu mai pot reuși, deoarece-ce fac experimente asupra claselor inteligente ale Românilor bucovineni mai ales de prin orașe și aceste clase sunt cu mult mai deșteptate în privința națională, decât să se lase a fi desnaționalizate. Un adevărat pericol însă pentru națiunea românească din Bucovina e Rutenismul. Ca dovada cea mai pipăită pentru acest adevăr ajungă a spune, că după catagrafia din anul 1870, Români bucovineni au fost — comparați cu Rutenii — în majoritate de 10.000, ear' după catagrafia din anul 1880, Rutenii au fost în majoritate de 10.000. Sântem în penibila pozițiune de a înregistra, că comune întregi curat românești în 50—60 de ani au devenit rutene, precum sânt comunele Toporăuți și Razancea. Profesorul dela universitatea din Cernăuți, Kaluschniakzi, care a colaborat la opul lui Miklosich „Die Wanderungen der Rumunen“, vorbind despre desnaționalizarea elementului român din Galiția și Bucovina, află că procesul acesta a mers atât de repede, încât e fără precedent în istoria lumii.

Și oare care sânt cauzele, de se stîng atât de repede sătenii români bucovineni, când vin în atingere cu Rutenii? Căuzele sânt multe! Cea mai însemnată este, că sătenii români sânt de caracter blând, moale, ambițioși și că n'au conștiință națională, fiindcă nimeni nu-și dă silință a deștepta într'înși această conștiință. Îmi aduc aici earăși aminte de cuvintele unui venerabil bărbat de ai nostri, care îmi istorisi, că episcopul bucovinean Vlachovicu — Sêrb de origine — nu odată îndatina a ăice în glumă preoților sei: „Măi, nu fiți oi, ci porci! că oile, când vine lupul între ăinsele, deodată o apucă la fugă, dar' apoi ear' stau și se uită, și așa lupul începe a le rupe; ear' porcii, când vine lupul, nu fug, ci toți își întind rîtul ca să se aperi.“

Numai două comune mai avem românești preste Prut: Mahalaua și Boianul. În Mahala — precum se aude — partea satului numită Buda e deja rutenisată. Singuri Români din Boian, despre cari cugetătorul de documente istorice bucovinene Wickenhauser susține, că ar fi Tătari românisati, singur ei își mai păstrează naționalitatea, D-ăeu scie până când.

Rutenismul însă face mari progrese și dincoace de Prut prin părțile românești. În ăeci de ăeci de sate, ba chiar și în orașe, elementul român se stînge în fața celui rutean. Trei părți din populațiunea orașului Sirețiu sânt Ruteni și vechia republică românească Câmpulung — moldovenesc — după-cum se aude e tare amenințată cu desnaționalizare.

Acum să ne întrebăm: Oare nu se mai poate pune stavilă acestui potop nimicitor? Când vedem cum străinii se fortifică după planuri sistematice din toate părțile, ca să dea asalturi de moarte existenței noastre naționale și bisericesci, oare noi Români să nu mai aflăm nici o armă de apărare, ca să-i oprim în loc și să le strigăm: până aici și mai departe nu!

Dacă am ajuns noi făloșii autochtoni bucovineni până la atăta nemernicie, încât stăm pironiți cu mintea în loc și numai scim ce să începem, atunci cel puțin să privim la adversarii nostri cum lucră ei și să ne luăm exemple dela ăinși: Polonii nostri sânt o mână de oameni, dar' ei cu o curajig și cu o însuflețire de necređut lucră pentru interesele lor, susțin o foaie politică de o mărime, precum nu se mai află alta în Bucovina și au societăți preste societăți menite să propage ideile lor vitale. Rutenii înfințează societăți prin sate sub numele de „Cetalne“, adecă „cabinete de cultură“, cetalnele acele le menagează cu felurite gazete și cărțile populare de prin Galiția, deșteptând astfel simțul național în popor. Meargă un Român de ai nostri și vorbească cu cetalnistii din Razancea și din Toporăuți și atunci de sigur nu se va mira de scăderea numărului nostru din 10 în 10 ani tot câte cu 10.000. Rutenii nostri au vre-o două gazete aici în țeară, ăiaristii lor din Galiția sciricesc după toți țeranii de prin satele noastre, cari sciu cetî rutenesce, le trimit ani întregi foile lor gratis, numai ca să deștepte în ei gustul de cetire, apoi, după-ce cred, că 'i-au

captivat destul în această privință, le cer prețul abonamentului.

Dar' noi ce facem? S'a înființat societatea „Scoala română“ în Suceava cu scop, ca să se răspândească lumină în toate unghiurile țerii noastre prin înființarea de filiale prin satele românești. Se mai poate să fie altă societate cu un scop atât de frumos, umanitar și atât de nedispensabil pentru nevoile noastre publice? Numai scoala română e chemată să fie mântuitoarea noastră contra valurilor străinismului. Dar' câte filiale s'au înființat până acum prin satele noastre? Relativ la această întrebare, raportul anual al centralei din Suceava face să-și fearbă sângele în vine.

Să sperăm însă, că ăiarul politic român, ce va apêre în curând în Suceava, va întruni puterile noastre, va arêta o direcțiune, pe care mergând să eșim din zăpăceala, în care ne aflăm, va fi chitul vieții noastre naționale. Să sperăm, că acel ăiar va fi ăinut, cetit, menagiat spiritualmente și materialmente de toți preoții și învățătorii nostri, de toată inteligența noastră. Să sperăm, că acel ăiar se va pute trimite și unor săteni de ai nostri și că în interesul nostru public bine înțeles preoții și învățătorii se vor sili a îndupleca la cetirea lui pe toți sătenii sciutori de carte. Să sperăm în fine, că nu se va realisa teama unor bărbați de ai nostri, cari cred, că ăiarul acela va arêta numai străinilor ranele noastre și noi neluându-ne la muncă spre a vindeca acele rane, străinii cu atăta mai bine vor sci unde să ne lovească.

Academia Română.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1885—1886.

V.

Legate și donațiuni.

În decursul anului s'au făcut Academiei trei legate testamentare, asupra cărora Academia în ședințele de preste an, a luat decisiuni provisorii rămânând ca în sesiune generală, conform art. 7. lit. n din statute, să se iee asupra lor decisiuni și să se regulementeze:

1. Răposatul A. I. Dimitriu, fost profesor și director la scoala comercială din Iași, a lăsat prin testamentul seu Academiei două bucăți obligațiuni 6% de câte 500 lei, cu condițiunea ca să se dea ca premiu celei mai bune compozițiuni literare pentru scoalele comerciale din Iași, și pentru biografia sa.

În ședința dela 12 Aprilie Academia a decis a nu primi acest legat.

2. Răposatul George Sân-Marín, proprietar în Bucuresci, prin testamentul seu a lăsat de ce mii lei Academiei Române, al căror venit va servi de a se da premii ce vor purta numele seu.

Academia, în ședința dela 11 Octomvrie a. tr., a decis a primi acest legat și după această decisiune s'a și încasat suma fondului.

3. Răposatul Dr. M. Gr. Obedenaru, prin testamentul seu, a lăsat Academiei nuda proprietate a întregii sale averi, fără a impune nici o condițiune asupra întrebuintării ei. Această avere consistă în:

a. 3000 franci venit în rentă franceză 3%. Titlurile de rentă sânt depuse la banca Franciei afară de un titlu de 50 franci venit, care se afla la răposatul.

b. 65.000 lei în scrisuri funciare rurale 7% și 12.000 în scrisuri funciare 5% depuse la banca națională a României.

c. Partea răposatului din moșia Obedenii, care aduce 12.000 lei venit pe an.

Usufructul averii de sub a și b, răposatul 'l-a lăsat soției sale cât va trăi; ear' usufructul moșiei, fratelui seu Pandele pe viață. După moartea acestora întreg venitul va fi al Academiei.

Academia, în ședința dela 16 August, a decis a se primi acest legat. În consecuență s'au făcut formalitățile necesare pentru întrarea în posesiunea averii lăstate.

S'a mijlocit ridicarea valorilor aflătoare la banca națională și depunerea lor la cassa de depuneri și consemnațiuni, dându-se doamnei vêduve Obedenaru cupoanele acelor valori.

De asemenea s'au luat măsurile necesare pentru ridicarea valorilor depuse la banca Franciei.

După punerea Academiei decătră tribunal în posesiunea întregii averi, doi din frații răposatului au deschis proces asupra succesiunii. Dl coleg T. Maiorescu a binevoit a se însărcina să apere interesele Academiei înaintea justiției în tot ce privesce acest legat.

4. Academia nu a putut încă întra în posesiunea legatului ce 'i-s'a făcut de răposatul Dimitrie Hagi-Vasilă și primit de Academie în ședința dela 13 Ianuarie 1884, din cauza unor

Economic.**Memoriul exploatareilor de petrol din România.** Cetim în „Românul“:

Exploatareii de petrol și oleuri din Prahova, Dâmbovița, Buzău și Bacău au adresat Corpurilor legiuitoare următorul memoriu:

„Comercii și industria în țeara noastră n'au avut în trecut nici o impulsie și nici un sprigin din partea guvernului. Aceste ramuri ale activității omului, care în alte state se consideră în primul ordin pentru avuția și prosperitatea unei țări, la noi, dacă au mers bine sau rău, s'a datorit numai unei acțiuni private, după gradul putinței și inteligenței fiecăruia.

„Din această părăsire cu totul a spriginului și îngrijirii guvernelor ce s'au succedat, mai multe industrii, pițin sau mai mult înfloritoare la noi, au perit unele cu totul și altele sunt pe aceeași cale, dacă măsuri serioase nu vor fi luate până mai este timp.

„În această stare putem spune, că va ajunge în curând și industria exploatareii și fabricării petrolului la noi.

„Sunt mai bine de 27 ani decând s'a deschis pentru țeara noastră această însemnată arteră de producție și avuția, mulțumită favorabilei excepțiuni naturale a pământului din unele părți ale sale muntoase. Prințesa nu numai că s'a efortit unul din primele elemente necesare vieții omului — lumina materială; dar' pe de o parte s'au adăugat veniturile proprietarilor, din cari unele ca cele mai însemnate sunt ale statului; ear' pe de alta s'a dat de lucru și câștig la mulți locuitori ai țării: unii prin munca de exploatare și fabricare, alții prin meseria de cărașie și alții prin micul comerț se ce face cu vîndarea. Și prelîngă toate acestea, comunele chiar 'și-au creat un venit prin taxele de axe asupra gazului.

„Până la convențunea comercială cu statul vecin al Austro-Ungariei, la încheierea căreia membrii comerțului și industriei țării noastre n'au fost consultați, cum s'a făcut la vecinii noștri; ramura exploatareii și fabricării petrolului nostru era foarte înfloritoare și comerțul ei trece în mai multe state vecine.

„Dela acea epocă însă lucrurile s'au schimbat cu totul. (Va urma.)

Piața din Mediaș, 25 Martie. Grâu hectolitra fl. 5.50 până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; sêcara fl. 3.50 până fl. 3.60; orșul — până fl. —; ovêșul fl. 1.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.25; semința de cânepă fl. 3.50 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; melaia hectolitra fl. 10.— până fl. 12.—; mazerea fl. 4.50 până fl. 5.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; lîntea fl. — până fl. —; chiminul (sêcarea) fl. 40.— până fl. —; sêu brut 100 kilograme fl. 28.— până fl. 30.—; lumini de sêu vîrsate fl. 48.— până fl. 50.—; unsoarea de porc fl. 50.— până fl. —; slîcina fl. 36.— până fl. 45.—; cânepa fl. 26.— până fl. 28.—; fênel fl. 1.60 până fl. 2.—; sâpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 36 cr.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 29 Martie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lîngă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.75, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.85, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 8.80.
Sêcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.60 până 6.80, (Orșă nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.75 până 6.20; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.40 până 8.80.
Ovêș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 7.—
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.50 până 5.55; de alt soi fl. 5.45 până 5.50.
Rapița fl. 10.— până 11.50; de Banat fl. 10.— până 11.50.
Mâlaiu (unguresc): fl. 4.60 până 5.25.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.44 până 8.45 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.50 până 8.52.
Sêcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.58
Cucuruzul (Main—Iunie) fl. 5.60 până 5.62.

Cursul pieței din Sibiu.

din 30 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română Cump. 8.65 vînd. 8.75
Lire turcesci „ 11.15 „ 11.25
Imperiali „ 10.15 „ 10.25
Ruble rusești „ 1.23 „ 1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 29 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) Cump. 96.— vînd. 97.—
„ Rur. conv. (6%) „ 86.— „ 86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom. „ 266.— „ 267.1/2
Banca națională a României „ 1085.— „ 1183.—
Impr. oraș. București „ 31.— „ 33.—
Act. de asig. Națională „ — „ —
Cred. mob. rom. „ — „ —
Scrisuri fonciare urbane (5%) „ 83.— „ 83.3/4
Schimb 4 luni „ 187.1/2 „ 230.1/2
Societ. const. „ 15.1/4 „ 16.1/2
Aur „ — „ —

Bursa de Budapesta

din 29 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6% 103.20
„ „ hârtie „ 4% 95.05
Imprumutul căilor ferate ung. 152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 114.—
Bonuri ale ung. 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ bânățene-timișene 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ transilvane 104.75
„ „ croato-slavone 104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.—
Imprumut cu premiu ung. 121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.50
Renta de hârtie austriacă 85.30
„ „ argint austriacă 85.50
„ „ aur austriacă 114.50
Losurile austr. din 1860 139.—
Acțiunile băncii austro-ungare 875.—
„ „ de credit ung. 304.50
„ „ „ austr. 298.—
Argintul —
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.—
Galbeni împărătesci 5.90
Napoleon-d'ori 9.98
Mărci 100 imp. germane 61.66
Londra 10 Livres sterlingi 125.65

Bursa de Viena

din 29 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% 103.85
„ „ „ 4% 95.05
Imprumutul căilor ferate ung. 152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 115.—
Bonuri rurale ung. 105.—
„ „ cu cl. de sortare 105.—
„ „ bânățene-timișene 105.—
„ „ cu cl. de sortare 104.80
„ „ transilvane 104.80
„ „ croato-slavone 104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.—
Imprumut cu premiu ung. 121.20
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.50
Renta de hârtie austriacă 84.70
„ „ argint austriacă 84.50
„ „ aur austriacă 114.40
Losuri austr. din 1860 139.75
Acțiunile băncii austro-ungare 875.—
„ „ de credit ung. 304.25
„ „ „ austr. 298.—
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.93
Napoleon-d'ori 9.98 1/2
Mărci 100 imp. germane —
Londra 10 Livres sterlingi —

Avis important!

Gustav Jekim

[263] 1—6

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 16 în casele universității săsesci
oferă Onorabilului Public din loc și împrejur, de-
positul seu nou asortat în cele mai moderne stoffe
pentru dame, cachemiruri negre și color, cretoane de
cossm anos și franceze, umbrele și ploare, oxforduri și
chifoane, broderii, dantele și cordele, midere, evantaua,
cioraperie și marchitanie, cămeși bărbătesci și pentru
dame, fuste și corsete, cravate, gulere și manchette, fa-
bricațiune proprie, pentru candidați de preoți
Terno double pentru reverenți, lână curată și brâuri
de moire curată mêtasă, — toate cu cele mai moderate
prețuri.

Comande externe se efectuează prompt prin rambursă (Post-
Nachnahme). Mărfuri neconvenabile se primesc franco înapoi.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus						
Viena			7.15	3.15	București			7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20		Copșa mică		1.24		
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57		Șeica mare		1.11		
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos		12.20	4.53			Loamneș		2.32		
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—		2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot		12.25	5.19		Ocna		2.01			
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28		6.22	2.55		Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia		1.19	5.41		Sibiu		2.44			
			6.46	9.45	1.52	Feldioara	7.01	3.38		Györök	4.13	6.19		Simeria (Piski)		1.48	6.08							
				9.59	2.—	Apatia	7.33	4.17		Deva	4.38	6.46				2.35	6.39							
Várad-Velencze			10.28	2.11	Ágostonfalva	8.01	4.47		Pauliș	4.51	7.—		Branicica		3.04	7.04			Loamneș		11.09			
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.34	Homorod	8.45	5.42		Radna-Lipova	5.10	7.23		Ilia		3.36	7.29			Șeica mare		11.32			
Mező-Telegd		7.14	11.36	3.18	Hașfalău	10.10	7.37		Conop	5.38	7.51		Gurasada		3.50	7.41			Copșa mică		11.52			
Rév		7.42	12.10	3.41	Sighișoara	10.39	8.21		Bérsava	5.57	8.10		Zam		4.25	8.12								
Bratca			12.46	4.01	Elisabetopol	11.19	9.05		Soborșin	6.42	8.58		Soborșin		5.09	8.49								
Bucia			1.48	4.26	Mediaș	11.54	9.43		Zam	7.14	9.28		Bérsava		5.56	9.29								
Ciucia		8.31	3.09	5.08		12.12	10.02		Gurasada	7.43	9.56		Conop		6.18	9.49								
Huiedin		9.01	3.42	5.27	Copșa mică	12.37	6.—		Ilia	8.01	10.17		Radna-Lipova		6.57	10.23	6.14		Cucerdea	10.00	3.50			
Stana			4.12	5.50	Micăsasa	12.56	6.20		Branicica	8.21	10.38		Pauliș		7.12	10.37	6.30		Cheța	10.31	4.21			
Aghirș			4.30	6.02	Blaj	1.30	6.59		Deva	8.47	11.05		Györök		7.27	10.52	6.47		Ludoș	11.03	4.43			
Ghirbău			4.48	6.24	Crăciunel	1.45	7.15		Simeria (Piski)	9.40	11.55		Glogovaț		7.56	11.18	7.17		M. Bogat	11.03	4.43			
Nedeșdu			5.17	6.43	Teiuș	2.34	7.43		Orăștia	10.10	12.24				8.10	11.32	7.32		Cipeu-Iernut	11.44	5.31			
Cluj	{	12.05		7.03	Aiud	2.55	8.—		Șibot	10.34	12.53		Arad		9.—	12.27			Kerelô-Sz.-Pál	12.00	5.46			
		12.31		7.26	Vințul de sus	3.17	8.29		Vințul de jos	11.04	1.22		Szolnok		2.39	5.10		Nireșteu	12.26	6.10				
		2.16		8.54	Uioara	3.24	8.55		Alba-Iulia	11.31	1.40		Budapesta		6.50	8.16			12.46	6.80				
Cucerdea	3.32		9.43	Cucerdea	3.36	9.04		Teiuș	7.33	12.05	2.24		Viena					Oșorheiu	1.16	7.43				
Uioara	3.41		9.51	Ghiriș	4.11	9.32												Reghinul-săs.	3.08	9.35				
Vințul de sus	3.50		9.58	Apahida	5.36	10.32																		
Aiud	4.25		10.24		5.56	12.32																		
Teiuș	5.10		10.59	Cluj	6.16	6.08	12.59	8.—																
Crăciunel	5.41		11.28	Nedeșdu	6.37			8.34		Simeria	11.50	2.33		Petroșeni	6.49	9.33								
Blaj	6.02		11.28	Ghirbău	6.53			8.59		Streiu	12.27	3.23		Banița	7.27	10.14								
Micăsasa	6.40		11.44	Aghirș	7.08			9.56		Hațeg	1.19	3.49		Crivadia	8.06	10.54								
Copșa mică	7.—		12.18	Stana	7.34			10.16		Pui	2.10	4.40		Pui	8.50	11.37								
Mediaș			6.01	1.01	7.55	7.14		11.04		Crivadia	2.57	5.28		Hațeg	9.13	12.17								
Elisabetopol			6.40	1.22	Huiedin	7.55	7.14	12.17		Banița	3.35	6.07		Streiu	10.16	12.58								
Sighișoara			7.35	1.56	Ciucia	8.37	7.43	12.47		Petroșeni	4.04	6.39		Simeria	10.53	1.35								
Hașfalău			8.01	2.44	Bucia	8.53																		
Homorod			10.05	3.02	Bratca	9.12		1.21																
Ágostonfalva			11.02	4.41	Rév	9.31	8.22	2.05		Arad—Timișoara				Timișoara—Arad										
Apatia			11.37	5.30	Mező-Telegd	10.06	8.48	3.08		Arad	6.00	8.18		Timișoara	6.02	5.00								
Feldioara			12.32	6.03	Fugyi-Vásárhely	10.25		3.39		Aradul nou	6.25	8.32		Merczifalva	6.26	5.56								
			1.09	6.35	Várad-Velencze	10.35		3.55		Németh-Ságh	6.50	8.51		Orczifalva	6.40	6.07								
			1.50	7.14		10.41	9.13	4.06		Vinga	7.19	9.07		Vinga	6.52	6.32								
Brașov			2.48		Oradea-mare	10.51	9.18	10.37		Orczifalva	7.38	9.20		Németh-Ságh	7.06	6.53								
Timiș			3.23		P. Ladány	12.50	10.38	1.45	5.35	Merczifalva	7.56	9.32		Aradul nou	7.21	7.24								
Predeal			4.56		Szolnok	3.06	12.14	5.34	8.22	Timișoara	8.42	10.09		Arad	7.53	7.40								
București			9.40		Budapesta	6.00	2.10	10.05	10.30															
					Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.